

Titlul I.

Legea penală și limitele ei de aplicare

Capitolul I.

Aplicarea legii penale în timp

1. Prin „lege penală” se înțelege:

- a) orice dispoziție penală care se află într-o convenție sau tratat internațional;
- b) orice dispoziție cu caracter penal cuprinsă în legi organice, ordonanțe de urgență sau alte acte normative care la data adoptării lor aveau putere de lege;
- c) orice dispoziție cu caracter penal cuprinsă numai în decrete.

2. Aplicarea legii penale române în timp este guvernată de principiul cu valoare constituțională, precum:

- a) principiul activității legii penale;
- b) principiul neretroactivității legii penale;
- c) principiul aplicării legii penale mai favorabile.

3. Principiul activității legii penale:

- a) consacră regula după care legea penală se aplică numai infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare;
- b) admite reguli implicite negative, și anume regula neretroactivității și cea a neultraactivității legii penale;
- c) nu admite excepții de la regula neretroactivității și neultraactivității legii penale temporare.

4. Activitatea legii penale române începe odată cu intrarea ei în vigoare:

- a) la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României;
- b) de regulă, la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României;
- c) la o dată anterioară publicării acesteia în Monitorul Oficial, dacă se prevede astfel în conținutul legii.

5. Au valoare de adevăr afirmațiile:

- a) legea penală are eficiență activă în perioada cât este în vigoare;

b) legea penală este activă de la intrarea ei în vigoare și până la ieșirea ei din vigoare;

c) intrarea în vigoare a legii penale coincide cu data existenței acesteia și a eficienței sale juridice.

6. Eficiența unei legi penale este determinată de următoarele elemente:

a) timp, spațiu, fapte, persoane;

b) doar persoane și fapte;

c) exclusiv timp și spațiu.

7. Legea penală iese din vigoare prin:

a) abrogare;

b) desuetudine, în sens de neaplicare;

c) instituirea unei practici judiciare contrare.

8. O lege penală poate fi abrogată:

a) doar în mod expres;

b) în mod implicit, total sau parțial;

c) în mod tacit.

9. Retroactivitatea legii penale nu operează în cazul:

a) faptelor dezincriminate;

b) legilor interpretative;

c) legilor care modifică regimul de executare a pedepselor.

10. Are caracter retroactiv, adică se aplică faptelor săvârșite înainte de intrarea ei în vigoare:

a) numai legea care dezincriminează;

b) legea de amnistie;

c) legea de grațiere.

11. Dacă din momentul comiterii infracțiunii și până la judecarea definitivă a cauzei se succed mai multe legi penale, se aplică:

a) legea în vigoare la data pronunțării hotărârii;

b) legea în vigoare la data săvârșirii infracțiunii;

c) legea mai favorabilă.

12. Dacă de la săvârșirea infracțiunii și până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale:

a) se aplică legea penală mai favorabilă, care va putea fi cea veche (cea ce înseamnă că aceasta va ultraactiva);

b) se aplică legea penală mai favorabilă, care va putea fi cea nouă (ceea ce înseamnă că aceasta va retroactiva);

c) legea mai favorabilă se determină prin combinarea dispoziției mai favorabile din legile succesive.

13. Legea penală temporară se aplică infracțiunii săvârșite în timpul când era în vigoare:

a) numai dacă fapta a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp;

b) numai dacă fapta a fost descoperită în acel interval de timp, indiferent dacă judecata a avut loc după ieșirea din vigoare a legii;

c) chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp.

14. Odată cu intrarea în vigoare a legii noi care nu mai prevede fapta ca infracțiune:

a) încetează executarea pedepselor;

b) încetează executarea pedepselor, însă măsurile de siguranță și măsurile educative pronunțate în baza legii vechi se execută;

c) încetează toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la faptele ce au fost dezincriminate.

15. Potrivit principiului legalității sancțiunilor, măsura de siguranță a confiscării extinse:

a) nu va putea fi aplicată infracțiunilor comise înainte de intrarea în vigoare a legii care a introdus această nouă măsură;

b) poate fi aplicată infracțiunilor comise înainte de intrarea în vigoare a legii care a introdus această nouă măsură;

c) poate fi aplicată infracțiunilor comise înainte de intrarea în vigoare a legii care a introdus această nouă măsură numai ignorând art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 7 C.E.D.O.

16. Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei amenințate a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară:

a) sancțiunea aplicată, dacă depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maximum;

b) sancțiunea aplicată, dacă este mai mică decât maximumul special prevăzut de legea nouă, poate fi redusă de către instanța judecătorească;

c) sancțiunea aplicată, dacă este egală cu maximumul special prevăzut de legea nouă, poate fi redusă de către instanța judecătorească.

17. În cazul în care după condamnarea definitivă a unei persoane și chiar după executarea pedepsei intervine o lege de dezincriminare:

- a) bunurile ridicate și confiscate de la condamnat vor fi restituite;
- b) amenda plătită până la momentul dezincriminării nu se restituie;
- c) persoana condamnată nu va avea un drept sau o vocație la despăgubiri pentru perioada cât a stat în închisoare.

18. Va exista dezincriminare:

- a) când o incriminare din legea veche nu mai are corespondent în legea nouă, de exemplu, prostituția nu mai este incriminată de noul Cod penal;
- b) în cazul unei fapte concrete de nedenunțare săvârșită din culpă, comisă sub legea veche, dar judecată/soluționată sub legea nouă;
- c) dacă, deși dispoziția din legea veche nu se regăsește formal în legea nouă, conținutul său are corespondent în legea nouă, fiind preluat într-o dispoziție din aceasta.

19. În ipoteza în care legea nouă este mai favorabilă doar în ceea ce privește pedeapsa complementară sau măsurile de siguranță, acestea:

- a) se execută în conținutul și limitele prevăzute de legea veche;
- b) nu se mai execută;
- c) se execută în conținutul și limitele prevăzute de legea nouă.

20. În ipoteza în care legea nouă este mai favorabilă în ceea ce privește pedeapsa principală:

- a) pedepsele complementare și măsurile de siguranță neexecutate și neprevăzute în legea nouă nu se mai execută;
- b) în măsura în care există corespondență cu legea nouă, executarea pedepselor complementare și a măsurilor de siguranță se va realiza în conținutul legii noi, chiar dacă legea nouă este mai severă din perspectiva unilaterală a acestora;
- c) întotdeauna se face și o aplicare separată a legii mai favorabile în privința pedepsei complementare și a măsurii de siguranță, urmând ca acestea să nu se execute.

Răspunsuri

1 = b; 2 = a, b, c; 3 = a, b; 4 = b; 5 = a, b; 6 = a; 7 = a; 8 = b, c; 9 = niciun răspuns corect; 10 = b, c; 11 = c; 12 = a, b; 13 = c; 14 = a, c; 15 = a; 16 = a; 17 = b, c; 18 = a, b; 19 = c; 20 = a, b.

Capitolul II.

Aplicarea legii penale în spațiu

1. Aplicarea legii penale române în spațiu, în raport de infracțiunile săvârșite pe teritoriul României, este guvernată de:

- a) principiul legalității incriminării;
- b) principiul activității legii;
- c) principiul extraactivității legii.

2. Principiul de bază al aplicării legii penale române infracțiunilor comise pe teritoriul României:

- a) principiul teritorialității;
- b) principiul personalității;
- c) principiul ubicuității.

3. Sunt incluse în sfera noțiunii de „teritoriu”:

- a) spațiul aerian de deasupra mării teritoriale a României;
- b) spațiul cosmic de deasupra teritoriului României;
- c) subsolul corespunzător solului terestru, acvatic, mării teritoriale, fără limite în adâncime.

4. Marea teritorială a României cuprinde fâșia de mare adiacentă țărmului sau, după caz, apelor maritime interioare, având o lățime de:

- a) 12 mile marine măsurate de la liniile de bază;
- b) 24 mile marine măsurate de la liniile de bază;
- c) 90-110 km, până unde se întinde suveranitatea statului nostru.

5. Teoria ubicuității:

- a) constituie o excepție de la principiul teritorialității legii penale;
- b) constituie temeiul acordării extrădării;
- c) este consacrată de Codul penal roman.

6. Teoria ubicuității își găsește aplicare integrală, servind la soluționarea unor probleme controversate pentru stabilirea locului săvârșirii infracțiunii în cazul:

- a) infracțiunilor continue, infracțiunilor deviate, infracțiunilor complexe;
- b) infracțiunilor continuate, infracțiunilor complexe, tentativei;
- c) participației penale, indiferent de calitatea participanților: autor, instigator, complice.

7. O infracțiune se consideră comisă pe teritoriul României:

- a) numai dacă a fost săvârșită pe o aeronavă înmatriculată în România;
- b) dacă pe o navă română s-a produs rezultatul infracțiunii;
- c) dacă pe o aeronavă română s-a efectuat numai un act de executare a infracțiunii, celelalte acte de executare și rezultatul infracțiunii producându-se pe teritoriul altui stat.

8. Prin „comiterea unei infracțiuni” se poate înțelege:

- a) comiterea oricărei fapte pe care legea o pedepsește ca infracțiune consumată;
- b) participarea la comiterea unei infracțiuni consumate în calitate de autor, exclusiv;
- c) participarea la comiterea unei infracțiuni consumate sau la o tentativă pedepsibilă în calitate de complice sau instigator.

9. Imunitatea de jurisdicție:

- a) reprezintă o excepție de ordin procedural care are drept consecință neaplicarea legii penale teritoriale;
- b) nu reprezintă o excepție de la principiul teritorialității;
- c) nu este prevăzută expres în Codul penal român.

10. Legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite:

- a) de reprezentanții diplomatici ai statelor străine, declarați *persona non grata*;
- b) pe nave militare sub pavilion românesc aflate în apele teritoriale ale unui stat străin;
- c) pe nave române comerciale aflate în apele teritoriale ale unui stat străin, în toate cazurile.

11. Principiul teritorialității legii penale nu se aplică infracțiunilor săvârșite:

- a) în localurile și pe terenurile misiunilor diplomatice din România;
- b) de personalul armatelor străine aflate în trecere pe teritoriul țării sau care staționează pe teritoriul țării;
- c) de persoanele care se bucură de imunitate de jurisdicție.

12. Aplicarea legii penale române în spațiu, în raport de infracțiunile săvârșite în afara teritoriului României, este guvernată de:

- a) principiului personalității sau naționalității active;
- b) principiului realității sau protecției reale;
- c) principiului unicității sau naționalității pasive.